

P6_TA(2007)0351

Pakistan**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Pakistanu***Parlament Europejski,*

- uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Pakistanu w sprawie partnerstwa i rozwoju z dnia 24 listopada 2001 r. (zwaną również umową o współpracy trzeciej generacji), w szczególności art. 1 tej umowy, stanowiący, że „poszanowanie praw człowieka i zasad demokracji [...] jest zasadniczym elementem niniejszej umowy”⁽¹⁾,
 - uwzględniając wspólną deklarację UE-Pakistan wydaną na zakończenie posiedzenia ministrów z dnia 8 lutego 2007 r. oraz pierwsze posiedzenie wspólnej komisji Pakistan-Wspólnota Europejska w ramach umowy o współpracy między WE a Pakistanem w dniu 24 maja 2007 r. w Islamabadzie, podczas którego obie strony zobowiązały się do podjęcia szerokiego formalnego dialogu politycznego i potwierdziły ścisłą współpracę obejmującą szeroki wachlarz kwestii regionalnych i międzynarodowych,
 - uwzględniając fakt, że do końca bieżącego roku mają się odbyć wybory parlamentarne, wybory do władz prowincji oraz wybory prezydenckie,
 - uwzględniając wizytę delegacji Parlamentu w ramach Południowoazjatyckiego Stowarzyszenia na rzecz Współpracy Regionalnej (SAARC) w Pakistanie, która miała miejsce w grudniu 2006 r., oraz spotkanie z prezydentem Musharrafem w Lahaur,
 - uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie praw człowieka i demokracji w Pakistanie, w szczególności z dnia 10 lutego 2004 r.⁽²⁾ i 22 kwietnia 2004 r.⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że szturm na Czerwony Meczet doprowadził do śmierci wielu osób;
- B. mając na uwadze, że starcia w meczecie i w jego pobliżu wyraźnie uwiaryściły niebezpieczeństwo, jakie stanowi ruch radykalnych islamistów, przeciwko któremu prezydent Musharraf być może nie zareagował wystarczająco szybko lub zdecydowanie;
- C. mając na uwadze, że seria poprawek do konstytucji, wniesionych przez administrację Musharrafa, znacząco odmieniła system polityczny w Pakistanie, a za ich sprawą parlamentarny system rządów przekształcono w system prezydencki, w którym prezydent ma prawo unieważnić decyzje parlamentu lub rozwiązać go,
- D. mając na uwadze, że wojsko i tajne służby nadal mają zbyt duży wpływ na politykę, rząd i gospodarkę Pakistanu, co stoi w sprzeczności z zasadą określoną w planie przywracania demokracji, który przewidywał, że wojsko przekaże władzę z powrotem w ręce administracji cywilnej,
- E. mając na uwadze, że ostatnie wydarzenia, takie jak zawieszenie w dniu 9 marca 2007 r. przewodniczącego sądu najwyższego Pakistanu, Iftikhara Mohammada Chaudhry'ego, na podstawie dotąd nieudowodnionych zarzutów uchybień, a także nieustające protesty mieszkańców w następstwie tego działania wskazują na coraz pilniejszą potrzebę rozwiązania kwestii demokracji i rządów prawa w Pakistanie,
- F. mając na uwadze, że rząd USA zwiększył presję na Pakistan w związku z fiaskiem, jakie kraj ten poniósł w ograniczaniu rozprzestrzeniania się terroryzmu;
- G. mając na uwadze znaczące środki finansowe, jakie Unia Europejska przekazuje Pakistanowi na działania służące ograniczeniu ubóstwa oraz rozwój edukacji zdrowotnej i szkolnictwa państwowego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 17 z 22.1.1999, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 97 E z 22.4.2004, str. 112.

⁽³⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1040.

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

1. wyraża swoją solidarność z ludnością Pakistanu, która jest ofiarą przemocy, jakiej dopuszczają się uzbrojeni ekstremiści; jest głęboko zaniepokojony doniesieniami, iż pewna liczba osób była prawdopodobnie przetrzymywana w charakterze zakładników w Czerwonym Meczecie; dostrzega wyzwanie, jakie stanowiło oblężenie dla rządu Pakistanu; wyraża poważne zaniepokojenie z powodu wciąż nieznaney liczby ofiar i popiera wysiłki zmierzające do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności;
2. wzywa rząd Pakistanu do powrotu do zasad demokracji poprzez zorganizowanie do końca roku wolnych, uczciwych i demokratycznych wyborów i ostrzega przed wprowadzeniem stanu wyjątkowego lub innych środków ograniczających wolność słowa, stowarzyszeń i zgromadzeń oraz swobodę poruszania się;
3. zachęca prezydenta Musharrafa do przestrzegania obowiązującej konstytucji poprzez zezwolenie nowym zgromadzeniom na organizację wyborów prezydenckich oraz poprzez rezygnację z funkcji zwierzchnika sił zbrojnych, do czego wcześniej zobowiązał się wobec UE;
4. wzywa siły zbrojne Pakistanu do zezwolenia na przeprowadzenie wolnych i uczciwych wyborów oraz do umożliwienia przywódcom politycznym przebywającym na emigracji powrotu do Pakistanu i ubiegania się o urzędy; wzywa do podjęcia środków ograniczających wpływ armii oraz innych grup zbrojnych na procesy polityczne i demokratyczne;
5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE będzie nadzorować przebieg wyborów parlamentarnych w Pakistanie i że Parlament weźmie udział w misji obserwacyjnej; wyraża jednak zaniepokojenie wieloma aspektami przygotowań do wyborów, w szczególności:
 - sprawą neutralności rządu tymczasowego, który zostanie powołany przez prezydenta Musharrafa na trzy miesiące przed wyborami;
 - faktem, że warunkiem wstępnym stawianym kandydatom jest posiadanie dyplomu studiów wyższych, co uniemożliwia 70 % pakistańskich kobiet kandydowanie w wyborach; wobec tego wzywa do zniesienia tego ograniczenia;
 - brakiem legitymacji demokratycznej przyszłego prezydenta Pakistanu, jeżeli miałby go wybrać ustępujący parlament;
6. wzywa Radę i Komisję, by z ich przesłania dla prezydenta Musharrafa wynikało jasno, że przejście do rządów administracji cywilnej poprzez wzmocnienie instytucji i procesów demokratycznych to jedyna możliwa do przyjęcia droga wyjścia z obecnego kryzysu;
7. wzywa Radę i Komisję do zajęcia zdecydowanego stanowiska w sprawie przestrzegania wszystkich zasad zapisanych w umowie o współpracy, zwłaszcza w odniesieniu do klauzuli dotyczącej demokracji i praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje posiedzenie ministerialne z dnia 8 lutego 2007 r., a także posiedzenie wspólnej komisji Pakistan-Wspólnota Europejska z dnia 24 maja 2007 r. jako pozytywne kroki na drodze do umocnienia stosunków między UE a Pakistanem; podkreśla, że stosunki między UE a Pakistanem opierają się na zasadach zapisanych w umowie o współpracy: zobowiązaniu do dążenia do demokracji, pokoju i stabilności, rozwoju, umocnieniu stosunków handlowych, w tym również w Azji Południowej w ramach współpracy regionalnej, oraz poszanowaniu praw człowieka; wzywa do prowadzenia intensywnego dialogu politycznego poświęconego tym kwestiom;
8. głęboko ubolewa z powodu zawieszenia przewodniczącego sądu najwyższego, Iftikhara Mohammada Chaudhry'ego, na podstawie zarzutów dopuszczenia się rzekomych uchybień, co powszechnie postrzegano jako próbę utrzymania przez rząd kontroli nad sądownictwem w roku wyborczym; wzywa do przestrzegania zasady niezawisłości sądownictwa i zasad państwa prawa; wzywa rząd Pakistanu do podjęcia odpowiednich kroków w celu odwrócenia obecnej negatywnej tendencji w tym zakresie i do powstrzymania się od wszelkich ingerencji politycznych w sprawę rozpatrywaną aktualnie w sądzie najwyższym; dostrzega silne wyrazy solidarności okazywanej przez całe środowisko prawnicze;
9. wyraża głębokie ubolewanie z powodu śmierci 41 cywilów w czasie demonstracji politycznych w Karaczi w dniu 12 maja 2007 r. oraz potępia użycie przemocy do celów politycznych zarówno przez siły sprzymierzone z rządem, jak i przez członków opozycyjnych partii politycznych;

Czwartek, 12 lipca 2007 r.

10. jest również zaniepokojony doniesieniami o zastrzeleniu w Peszawarze trzech chińskich pracowników przez osoby podejrzane o przynależność do islamskiej organizacji bojowej, prawdopodobnie w związku z oblężeniem Czerwonego Meczetu;

11. potępia wszelkie próby kontrolowania wolności mediów ze strony rządu Pakistanu poprzez zmianę licencji nadawczych, ograniczanie transmisji na żywo wydarzeń zewnętrznych oraz wydawanie dyrektyw rządowych mediom i stowarzyszeniom nadawców; potępia wszelkie formy gróźb, przymusu i zastraszania dziennikarzy i nadawców;

12. wyraża zaniepokojenie licznymi, dobrze udokumentowanymi przypadkami „zaginięć” osób podejrzanych o terroryzm, dziennikarzy, studentów, członków ruchów nacjonalistycznych Baloch i innych działaczy politycznych oraz podkreśla stanowczo, że uprowadzenia, pozasądowe egzekucje i więzienie bez procesu są sprzeczne z fundamentalnymi zasadami prawa międzynarodowego, w tym z prawem do życia i do uczciwego procesu;

13. z zadowoleniem przyjmuje europejski konsensus w sprawie rozwoju⁽¹⁾ oraz wyraźne zobowiązanie UE do wspierania krajów objętych konfliktem lub znajdujących się w sytuacji słabości państwa, a także jej równie wyraźne zobowiązanie do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju (MCR), łącznie z polityką w zakresie powszechnej edukacji; wzywa rząd Pakistanu do znacznego zwiększenia wsparcia finansowego na rzecz opracowania i wprowadzenia w całym kraju, również na obszarach plemiennych, państwowego systemu oświaty, opartego na obszernym programie nauczania; wzywa rząd do wypełnienia zobowiązań w zakresie zagwarantowania rzeczywistej kontroli medres, które w chwili obecnej znajdują się pod kontrolą ekstremistów;

14. z niepokojem zwraca uwagę na wciąż pojawiające się doniesienia o represjach w stosunku do mniejszości religijnych oraz o wykorzystywaniu prawa zakazującego rozpowszechniania materiałów, które mogą ranić uczucia religijne, przeciwko mniejszościom religijnym;

15. wyraża zaniepokojenie, że chociaż prezydent Musharraf zobowiązał się do walki z terroryzmem i ekstremizmem na szczeblu międzynarodowym, to krajowe powiązania polityczne między rządem, wojskiem i fundamentalistami religijnymi mogą osłabić zdolność rządu do zajęcia się kwestią ekstremizmu i fundamentalizmu; wzywa rząd Pakistanu do podjęcia niezwłocznych i skutecznych kroków w celu uniemożliwienia siłom politycznym lub zbrojnym wykorzystywania jego terytorium jako schronienia lub bazy do operacji w Afganistanie;

16. wyraża zaniepokojenie coraz bardziej niestabilną sytuacją oraz rozprzestrzenianiem się przemocy związanej z działaniami powstańczymi na obszarach plemiennych, a zwłaszcza w Waziristanie, a także zwraca szczególną uwagę na szereg samobójczych zamachów bombowych, w tym zamach na życie ministra spraw wewnętrznych w Peszawarze w dniu 28 kwietnia 2007 r.; wzywa rząd Pakistanu do odwrócenia tej sytuacji poprzez krzewienie rządów prawa oraz wprowadzenie na tym obszarze praw obywatelskich i politycznych;

17. wzywa do intensywniejszego dialogu z przywódcami regionalnymi i lokalnymi na temat możliwości uzyskania przez prowincje większej autonomii lub większej reprezentacji interesów prowincji na szczeblu krajowym; potępia represyjną politykę rządu Pakistanu w prowincji Beludżystan, która wciąż domaga się szerszej autonomii oraz większej kontroli nad znacznymi zasobami naturalnymi tego obszaru;

18. wzywa rząd Pakistanu do wprowadzenia w życie zaleceń pakistańskiego sądu najwyższego i rozszerzenia praw podstawowych i wolności politycznych na Obszarach Północnych;

19. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.

⁽¹⁾ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki na rzecz rozwoju Unii Europejskiej: „Konsensus europejski” (Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1).